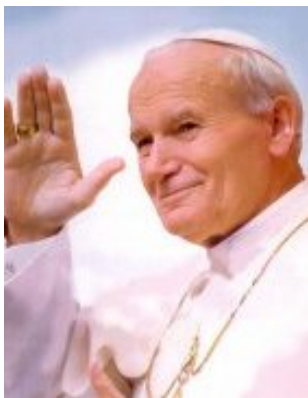

Graziella Melina az Avvenire hasábjain közzétett néhány gondolatot azokról a levelekből, amelyek II. János Pál boldoggáavatási ügyének posztulátorához érkeznek.

Graziella Melina az Avvenire hasábjain közzétett néhány gondolatot azokról a levelekből, amelyek II. János Pál boldoggáavatási ügyének posztulátorához érkeznek.

II. János Pál boldoggáavatása óta is folyamatosan érkeznek tanúságtételek a posztulátorhoz, rengetegen adnak hálát Istennek Wojtyła pápáért. „Köszönet minden ajándékért, amelyet adtál, adsz és még adni fogsz az egész emberiségnek drága közbenjárásod által”; „Köszönet Istennek, hogy az utamba hozott téged, hogy hallhattamezeket a szavakat: ‘Ne féljetek, tárjátok ki kapuitokat Krisztus előtt!’ Amikor megnyitod előtte szívedet, nem félsz többé, minden új értelmet nyer, még a megpróbáltatás, a fájdalom is.”; „Köszönet azokért az érzésekért, amelyeket közvetítettél, és amelyeket folyamatosan közvetítesz felénk” – idézi a különféle leveleket a lap.

Hála és köszönet árad azoknak a hívőknek a szavaiból, akik segítséget és támogatást kaptak a boldoggáavatott pápától, és sok olyan ember is ír, akik éppen az ő példája által találtak rá a hitre. „Köszönöm neked, Karol, hogy meghallgattad imáinkat és a Magasságbeli elé tártad vágyunkat, hogy gyermekünk szülessen” – írja Gianna Pedroni, egyike azoknak az édesanyáknak, akik II. János Pál közbenjárásának köszönik gyermekük születésének kegyelmét. Nagyon sokan vannak azok is, akik az orvostudomány által megmagyarázhatatlan gyűgyulásokért adnak hálát Wojtyła pápának.

Marcella Biribò így ír: „mindennap kérem Istentől közbenjárásod által, hogy tekintete pihenjen meg az embereken és melegítse fel szívüket, leginkább azokét, akik távol vannak tőle. Csak az Ő ölése ad teljes boldogságot.” Maria Vadalà levele is erről a boldogságról tanúskodik: „hála neked, megtapasztaltam Isten szeretetét, megkaptam a hit nagy ajándékát, értelmet nyert az életem.” Tommaso Diego így vall: „az ember hite nem tökéletes és nem állandó, nem mentes a kérdésektől, kétségektől, változásoktól. Te azonban megértetted velem, hogy ne féljek keresni, kérdezni és megtalálni magamban azt a köteléket, amely az Atyaistennel egyesít.”

A cikk írója megemlíti, hogy olyan történetek is vannak, amelyek éppen a boldoggáavatás napjához kötődnek, így Ernesto Sallese története is. „Május elsején ott voltam veled a téren: úgy érzem, most gazdagabb a szívem és hatalmas bizonyosságot érzek magamban, bátran vallom magam kereszténynek, soha többé nem érzem magam egyedül az irgalmas Jézus ölézésében, ahogyan te tanítottad. Ez az a bizonyosság, az az erő, amelyet Jézus mutatott meg szenvedésében, és amelyet te is megmutattál szenvedésedben. Rád emlékezve élek. Köszönöm neked, barátom, testvérem, apám.”

A tanúságtevők között természetesen vannak fiatalok is, akiknek nagy szükségük van II. János Pál bátorító szavaira, amelyekbe bele tudnak kapaszkodni, hogy ne vesszenek el. „köszönöm, hogy bátorságot adtál, segítettél, hogy ne féljek, amikor a félelem újra le akart győzni” – írja Annalinda Monticelli az államvizsgálata után.

Caterina Cicerone így vall: „köszönöm közbenjárásodat és nagy szeretetedet, amely mindig rám mosolyog és bátorít akkor is, ha nagyon nehéz nekünk, fiataloknak a mai világ által felkínált távlatok szerint élni. II. János Pál atya forró szeretete, az a szándéka, hogy mindig mellettünk, fiatalok mellett akar állni mint vezető, mint Krisztus szeretetének tanúja, megváltoztatta az életemet és sok kortársam életét is. Még ma is úgy érzem, közel van az életemhez, közel van hozzám az imádságban. Köszönöm, hogy azt tanítottad nekünk 'ne félj!'”

forrás: Magyar Kurír